

Kovačev Francek jo je ubral čez njive proti domu. Doma pa so oče vzeli v roko leskovko in so z njo namazali Francka.

„Tako. Zdaj imaš, da boš vedel za drugič. Ti ptič ti nepoboljšljivi. Ti bom jaz že pokazal, ali boš ubogal ali ne.“

Francku so drsele po licih debele solze.

Tudi Čebabovemu Mihcu se ni godilo dosti boljše. Doma je moral klečati pol ure na polenu, potem je pa dobil še par gorkih.

Drugi dan so se pa norčevali v šoli součenci iz ubogega Mihca in Francka.

„Sta se dobro vozila v čolnu?“ — „So vama dali doma smetano lizati, ha, ha!“ — Táko in enako je bilo hudomušno povpraševanje.

Mihec in Francek sta se navidezno smejala, a v duši sta sklenila vsak zase, da se ne gresta nikoli več vozit s tistim prebitim čolnom.

Vukovoj S.

Kjer je ljubezen, tam pomaga angel varih.

Dobri in pridni so bili Sapovi otroci. Radi so poslušali skrbno mater in ji pomagali. Saj je bila tudi potrebna, ker je bil mož umrl in ji pustil revno in mlado družinico. Zbolela je pa mala Cilika. Položila jo je silno nevarna, nalezljiva bolezen. Zdravnik je trdo zapovedal, da mora Cilika ležati in ne sme iz postelje, če ne, bo gotovo umrla. A Cilika ni bila vajena ležati. Bilo jo je strah, in nikakor je ni bilo pridržati v postelji. Kaj storiti? Starejša sestra Nežika se je zdrava ulegla v posteljo k Ciliki in ji rekla: »Bom pa še jaz ležala pri tebi, da te ne bo strah.« In Bog je videl veliko ljubezen te sestrice ter pomagal Ciliki. Ozdravela je. Nežiko pa je varoval angel varih, da se je ni prijela nevarna, nalezljiva bolezen.

F. B.

